

ромахъ. *(Истый.)*

293. Скъперть не е господарь на имота си, нъ той е нему господарь. *Біонъ.*

294. Съко състояніе въ живота си има и хубавятъ и грознятъ странъ; разумный намира първятъ, пакъ е съкогы доволенъ, а безумный — другятъ, пакъ е въ сичко крайно незадоволенъ. *(Истый.)*

295. Скаперникътъ и раскошникътъ живѣятъ тѣй, като да еж *контрактъ* сключили съ смъртьтъ; првъй за дългъ, а вторый за краткъ срокъ. *Аезилай.*

296. Съдружеството и пріятелството на по-голъмо число чловѣци, не е друго нъщо, освѣнъ корыстолюбыва търговія, която трае до тамъ, до гдѣто е за потребъ.

297. Сичкыты чловѣчески дължности сж заключаватъ въ двѣты тыя правила: предай се на волѣтъ Божіѣ, и прави добро на ближныя си. *Честерфилдъ.*

298. Съкой може да сгрѣшава; нъ разумный си поправа погрѣшкыты, а безумный у порествува въ тѣхъ. *Цицеронъ.*

299. Смъртьта е най-праведна; богатъ былъ, или сиромакъ, тѣ не бара. *(Истый.)*

300. Суетолубивый обыча само оныя, конто му ся чудятъ; пакъ разумный оныя на